

Solbes i el Parlament

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Av. del Baró de Càrcer, 37, 1r, 1a. 46001-València.

Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 534 569.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121, 1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.

Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Almudaina, 8 entresol-dreta. 07001-Palma de Mallorca.

Telèfon i Fax: 971 720 763.

Adreça Internet:

<http://www.eltemps.net>

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Coordinació: Jaume Monzó.

Cap de redacció: Enric Rimbau

Redacció de València: Núria Cadenas, Víctor Maceda, Jesús Prats (fotografia) i Rosa Serrano (documentació).

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera, Lluís Bonada, Xevi Campubí, Àlex Milian i Gemma Morales (secretària de redacció).

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Josep Agustí i Laia Carreras (correcció lingüística), Miquel Benítez (escàner i portada), Vanessa Prieto (maquetació i gràfics).

Rúbriques: Francesc-Marc Alvaro, Sebastià Alzamora, Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala, Toni Canyís, Salvador Cardús, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador Cot, Martí Domínguez, Xavier Duran, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega, Llibert Ferrí, Josep Fontana, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S. Jardí, Glòria Marcos, Joan Marí, Pere Martí, Ricard Mas, Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, J. J. Pérez Benlloch, Marta Pessarrodona, Pilar Rahola, Josep Ramoneda, Ferran Sàez Mateu, Joan de Sagarra, Sebastià Serrano, Mònica Terribas, Josep Maria Terricabras, Ramon Tremosa, Eva Vila, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Ferran Casas (Madrid), Macià Claramunt (Castelló), Míriam Díez (Roma), Joan Lluís Ferrer (Eivissa), Carla Fibla (Rabat), Sebastià Girard (Catalunya Nord), Victòria Jiménez (Londres), Josep Bagur (Menorca), Octavi Martí (París), Rosanna Melià (Terres de l'Ebre), Anna Sàez (Lleida), A. V. Santamaria (Alacant), Marcd Segales (Andorra).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés, Albert Balanzà, Oriol Bohigas, Miquel Calvet, Violeta Camarasa, Laia Campos, Alexandre Carbó, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent, Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia Esbert, Joan Esculies, Enric Faura, Laia Fernández, Anna Ferrer, Jordi Finestres, David Garrido, Roser Gasol, Jordi Giménez, Salva Giménez, Pere Gimferrer, Paco Gisbert, Dani Gómez (País Basc), Andreu Gomila, Jordi Llaonart (Kuwait), Maite Insa, Josep Enric Liebot, Joan M. Oleaque, Pelai Pagés, Aida Palau, Montse Palau, Toni Payà, Juli Peretó, Carles Pont, Paula Reig, Marià Sánchez, Lali Sandiumenge (el Caire), Jordi Sebastià, Màrius Serra, Cristina Simon, Eva Tarragona, Jordi Tejel.

Traductors: David Egea (alemany), Yolanda Giraó (italià), Maite Insa (anglès i francès)

Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Tina Bagué, Joan Celià, Fer, Rafa Gil, José Luis Iniesta, Vicente A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala, Jordi Play.

Disseny: Vanessa Prieto.

Disseny capçalera: Enric Satué

Foto portada: Jordi Play.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido, Josep Soler (Barcelona), Tel.: 932 384 262. Margalida Mateu (Palma).

Tel.: 971 720 763

Subscripcions: Quica Sena.

Administració: Susanna Alacreu, Assumpció Palau i

Pilar Martí

Fotomecànica i impressió: Signo Gràfico S.L.

Alboraia (L'Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Preu a la Catalunya Nord: 3,04 euros.

(S'hi inclouen les despeses de transport)

Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap mitjà,

ja siga mecànic, fotoquímic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia,

o qualsevol altre, sense permís de l'editor.

La negociació de l'Estatut de Catalunya ha entrat en un moment d'una certa frenada després d'algunes setmanes en què tothom donava per segur un final amb acord. Segurament, l'èxit de la negociació en la seua fase catalana ha general un nivell d'optimisme que no es justifica exactament en el context de la conjuntura espanyola. És ben diferent una negociació entre quatre partits catalans que comparteixen la major part de les anàlisis que han detectat una feblesa estructural de l'autogovern de Catalunya que no pas un procés polític que es juga a Madrid i on intervenen un garbuix no sempre intel·ligible d'interessos econòmics, tàctica política i un anticatalanisme estructural que forma part de la mateixa identitat espanyola des del Segle d'Or castellà.

Per això la declaració del vicepresident Solbes, quan va advertir que el Govern espanyol no farà una segona oferta econòmica, ha fet decaure clarament l'ambient d'una certa confiança que es feia notar entre els partits catalans. Pedro Solbes, en la conferència de premsa de l'últim consell de ministres del 2005, ni tan sols no va voler reconèixer que Catalunya pateix una sagnia financera, tal com han denunciat des de fa anys totes les institucions i entitats catalanes que han analitzat la qüestió. El vicepresident econòmic es va limitar a indicar que, sobre el document existent (que ha estat denunciat com a molt insuficient fins i tot pel PSC), es podrà establir algun tipus de negociació que millore els resultats finals, sempre tenint en compte que es tractarà d'una negociació multilateral en el si del Consell de Política Fiscal i Financera, on totes les comunitats autònomes –i les ciutats autònomes de Ceuta i Melilla, per cert– hi són representades en peu d'igualtat. Dit d'una altra manera: l'expressió genuïna del "café per a tothom" del qual Catalunya vol escapar a través del nou Estatut.

José Montilla assegura, en una llarga entrevista que us oferim aquesta setmana, que no es pot demanar al Ministeri d'Economia que presente una segona oferta, de la mateixa manera que, al seu parer, tampoc no es podria reclamar el mateix al Parlament de Catalunya. L'equiparació és inacceptable perquè una cosa és un document elaborat per un Ministeri, amb un component –inevitable i legítim– d'intenció partidista, i una altra de ben diferent és un acord sancionat pel noranta per cent de la representació dels ciutadans de Catalunya després d'una negociació que ha durat molts mesos. En aquest sentit, s'equivocaria el govern Zapatero si pretenguera rebaixar les expectatives polítiques basant-se en informes que, al capdavant, són tècnics.

Als nostres lectors

No és freqüent que dediquem una coberta a un personatge singular. Però en aquest cas ho considerem justificat per la importància estratègica de José Montilla en moltes de les qüestions que han de conformar el futur polític i econòmic de l'estat espanyol. Per això, ens diu ell, la seva figura ha estat, en els darrers mesos, una diana preferent del que a nosaltres ens fa gràcia anomenar la Família Brunetti. I una curiositat especial per a barcelonins i turistes: tot indica que, en no gaire temps, les parades que venen ocells a les Rambles desapareixeran. S'hi hauran estat un segle i mig i, ara, les normatives de protecció dels animals comprometen seriosament la seva viabilitat. Barcelona serà una mica diferent. Millor?

Salvador Cot